

INGEZONDEN.

INVLOED VAN DEN VADER OP TWEELINGZWANGERSCHAP.

In het referaat van WAARDENBURG op bldz. 1319 wordt gezegd, dat DAHLBERG meent, dat de vader geen rol speelt bij de erfelijkheid van tweeeiige, wel van een-eiige tweelingzwangerschap. Hiertegen pleit geval 3229 van mijn gezinnen met achterlijke kinderen.

De moeder is twee keer gehuwd. Uit haar eerste huwelijk kwamen 5 kinderen voort. Geen tweelingen. Ook geen tweelingen in de familie van haar of haar man. Door haar tweede huwelijk werd zij zes keer zwanger; de eerste en de zesde zwangerschap was een tweelingzwangerschap, eerst twee jongens, beide gestorven, daarna *een jongen en een meisje*. De moeder van den vader had een tweeling (beide jongens). Twee zusters van den vader kregen tweelingen, waarbij een *een jongen en een meisje*.

D. HERDERSCHËE.

BERICHTEN.

BUITENLAND.

WEENEN. — **Gunstige bevolkingscijfers.** Ook Weenen heeft zich na de oorlogs- en hongerejaren op verrassende wijze hersteld, voor zoover dit uit de sterftcijfers kan worden afgeleid. In 1900 bedroeg de sterfte beneden het jaar 17.8 per 100 geboren, in 1913 nog 14.8; in 1925 en 1926 nog slechts 8. De algemeene sterfte, in 1910—1913 per 1000 inwoners 16.3, steeg tijdens den oorlog tot 20.8 in 1919 en daalde daarna tot 12.2 in 1926, niettegenstaande nog 15 pCt. der bevolking zonder werk is. De sterfte aan tuberculose maakte 20 pCt. van de geheele sterfte uit in 1914, 28 pCt. in 1918, 31 pCt. in 1919. In 1920 was deze verhouding gedaald tot 24 pCt. en in 1925 tot 15 pCt. van het inmiddels zoo sterk gedaalde cijfer der algemeene sterfte. In verhouding tot de bevolking is de daling van de sterfte aan tuberculose dus nog veel grooter (*Lancet*, 17 Sept.).

TUNIS. — **Eerbewijs voor Nicolle.** Aan dr. CHARLES NICOLLE, directeur van het Institut PASTEUR van Tunis, is door het Institut de France de OSIRIS-prijs van 100000 francs toegekend wegens zijn arbeid over vlektyphus, mazelen, Malta-koorts en andere besmettelijke ziekten (*Brit. med. Journ.*, 17 Sept.). Men herinnert zich zijn heldhaftige proefneming in corpore nobili om te bewijzen, dat de kleederluis vlektyphus overbrengt.

POLINESIË. — **Lepra-eilanden.** Makogai en Makodraga, in den Fiji-Archipel zijn door de regeering van Fiji in 1911 aangekocht en bestemd tot woonplaats voor de melaatschen, toen de verplichte afzondering dezer lijdens was ingevoerd. Ook Nieuw-Zeeland, Samoa, Tonga en andere eilanden van den Zuidelijken Stillen Oceaan zenden hun melaatschen daarheen. Zij zijn verdeeld over vijf dorpen, naar hun nationaliteiten, welke dorpen onder een hoofdman van eigen stam staat, die een kleine toelage van de regeering krijgt en moet zorgen voor zindelijkheid en goede orde. De kolonisten, die daartoe in staat zijn, bebouwen het land, en wat de bevolking niet noodig heeft, wordt aan de regeering verkocht. Ook in het bouwvak kan loon worden verdiend, en er is een bank voor bewaring van bespaarde gelden. Lichaamsoefeningen en ontspanningen worden aangemoedigd, zooals visschen, roeien, zeilen, dansen, enz.. Voor kerken en voor een school is mede gezorgd. Van de 954 patiënten, die sedert 1911 in de kolonie zijn gekomen, zijn 100 ontslagen „op parool”, d. w. z. op belofte om terug te komen als zichweer verschijnselen van lepra mochten voordoen; 19 zijn voorwaardelijk als gerezen ontslagen en 325 zijn naar hun vaderland teruggekeerd. Slechts 6 moesten zich later weder naar de kolonie begeven. Een arts, een administrateur, twaalf Europeesche verpleegsters, een op-